

ВИХОВНИЙ ЗАХІД НА ТЕМУ „КАЗКИ О. С. ПУШКІНА”

МЕТА: Ознайомити учнів з російською літературною казкою О.Пушкіна; зацікавити змістом казки, привернути увагу до засобів характеристики поетичних образів;

Розвивати навички виразного читання, кмітливість, пам'ять, уміння обґрунтовувати свою думку;

Виховувати доброзичливе ставлення до оточуючих, бажання творити добро; засудити жорстокість, заздрощі, ненависть.

Казки на Русі розповідалися з найдавніших часів. Все життя селянина супроводжувалася усній народній поезією. Співали пісні під час роботи, на посиденьках і весіллях. Народна життя, її історія, звичаї - все відбивалося в билинах, переказах, піснях і **казках**. У станину перекази, **казки замінювали школу**. Хто **розповідав - повчав**, хто слухав - поучался. Від покоління до покоління передавалося скомпонував усно, щось додавалося наступними **оповідачами**, щось придумувалося заново.

Завдання:

освітня: перевірити рівень знань учнями **казок А. С. Пушкіна**;

розвиваюча: розвивати мову, пам'ять, спостережливість учнів, їх інтерес до російської літератури, до літературних **казок**, розширювати кругозір школярів;

виховна: виховувати повагу до творчості А. С. **Пушкіна**, культурній спадщині країни. Виховувати командний дух, почуття лідерства учнів під час змагання.

устаткування:

- мультимедійний проектор, комп'ютер;
- презентація «*Своя гра*» (Додаток №1)
- завдання для конкурсів (Додатки № 2,3,4,5);
- костюми героям **казок**;
- фонограми мелодій до **казок А. С. Пушкіна**;
- екіпірування команд;
- призи

Хід заходу

1. Організаційна частина

1 учень:

- Отже, друзі, почнемо!

Витівок у нас великий запас,

- А для кого вони?

- Для вас!

2 учень:

Ми знаємо, ви любите гри,

Пісні, загадки і танці.

Але немає нічого цікавіше

Чим наші чарівні **казки**.

Слово вчителя:

Хлопці та дівчата, **казки на Русі розповідалися з найдавніших часів**. Все життя селянина супроводжувалася усній народній поезією. Співали пісні під час роботи, на посиденьках і весіллях. Народна життя, її історія, звичаї - все відбивалося в билинах, переказах, піснях і **казках**. У станину перекази, **казки замінювали школу**. Хто **розповідав - повчав**, хто слухав - поучався. Від покоління до покоління передавалося скомпонував усно, щось додавалося наступними **оповідачами**, щось придумувалося заново.

3 учень:

Ніч прийде, і в піднебессі

Зірок закрутить хоровод.

Це **казка в Лукомор'я**

Нас з тобою призведе.

Там на острові чудовому

Писані терема!

смарагдові горішки

Білка сипле в засіки!

4 учень:

У цих **казках неодмінно**

Відбуваються чудеса,

На невідомих доріжках

Знову чуємо голоси ...

На хвилях царівна Лебідь

Світить місяць під косою,

У ці **казки будеш вірити**,

Навіть якщо ти великий.

Учитель: **Пушкін!** Ім'я цього видатного російського поета супроводжує нас все життя.

1 учень: Ми вперше почули його в самому раннього дитинства і, ще не вміючи читати, вже повторювали напам'ять зі слів старших: "Вітер по морю гуляє і кораблик підганяє."

2 учень: Світ **пушкінських віршів**, прози, **казок** про злу царицю- мачусі або скромною, доброю цариці, про смішне і довірливому бісеням, обдуреного спритним Балдою, або царя Дадон, який в молодості ображав сусідів і був в кінці життя за це покараний,

Там чудеса: там лісовик бродить,

Русалка на гілках сидить;

Там на невідомих доріжках

Сліди небачених тварин.

Зученік: У творчості **Пушкіна** відбилася вся людське життя, з усіма її радісними, страшними, дивовижними і смішними подіями. І все це захоплює і хвилює так, як ніби відбувається насправді, сьогодні.

4 учень: Народився Олександр **Пушкін** в 1799 році в Москві. Його батько, Сергій Львович, належав до старовинного дворянського роду; Мати Надія Осипівна була онукою знаменитого "арапа Петра Великого" - Абрама Петровича Ганнібала.

5 учень: Аріна Родіонівна була кріпак бабусі поета, Марії Олексіївни, а в родині **Пушкіних з'явилася**, коли народився Олександр. Няня дуже любила кучерявого, тямущого, дуже рухомого Сашеньку. А вже які **казки казала вона!** І про розбійників, і про грізного Чорномора, і про мертву царівну; співала пісні, розлогі, частіше сумні, про нелегку долю селянської. Хлопчик слухав їх з прихованим диханням, і все просив: *«Ще, ще!»*.

бученік: Це знайомство з народним фольклором поступово втілювалося в поетичний, могутній талант великого поета. З любов'ю і повагою ставився **Пушкін до няні**. Чимало віршів присвятив їй. Називав її *«подругою юності»* своєї, *«ангелом лагідним, спокійним»*, *«безцінним другом»*. Він довіряв їй свої думки, мрії. Нерідко Аріна Родіонівна ставала першою слухачкою його творів:

Я плоди своїх поневірянь,

І гармонійних статей

Читаю тільки старої няні -

Подрузі юності моєї.

7 учень: Олександр Сергійович любив слухати **казки** няні не тільки в дитинстві. У 1824 році **Пушкін** був засланий в село Михайлівське Псковської губернії. Разом з ним в Михайлівському жила його няня Аріна Родіонівна. Ця проста селянка була найвідданішим другом опального поета.

У Михайлівському серед зими, завалила снігом путівці і старенький будинок поета, **Пушкін** слухав милі няніні **казки** - надзвичайно прості і чарівні. Вони перетворювалися під його збіглим швидким пером в співаючі рядки:

У синьому небі зірки блищать,

У синьому морі хвилі плещуть;

Хмара по небу йде,

Бочка по морю пливе ...

Ось як **Пушкін** пише про свої заняття в Михайлівському братові Льву: «Чи знаєш ти мої заняття? До обіду пишу записки, після обіду няня **розповідає мені казки**... Ну й принадність ці **казки**, кожна з них поема! »

2 Основна частина

учитель

Давайте і ми з вами ще раз заглянемо на сторінки **пушкінських казок**, зустрінемося з їх героями.

"Казка брехня, та в ній натяк!

Добрим молодцям урок. "

Казки Олександра Сергійовича Пушкіна

- Казка про царівну Несміяну та Івана
- Казка про рибалку та золоту рибку
- Казка про царя Салтана, про сина його славного й могутнього богатиря князя Гвідона Салтановича та про прекрасну царівну Лебедицю
- Казка про попа і наймита його Балду
- Казка про мертву царівну та сімох богатирів
- Казка про золотого півника

Казка про царівну Несміяну та Івана (уривок)

Якось рано навесні
В невідомій стороні
Із усіх-усіх усюд
Був зібрався чесний люд
Подивитись, як рида
Рідна донечка царя –
Несміяна молода.

Цар звелів видать указ,
Що оголосили враз:

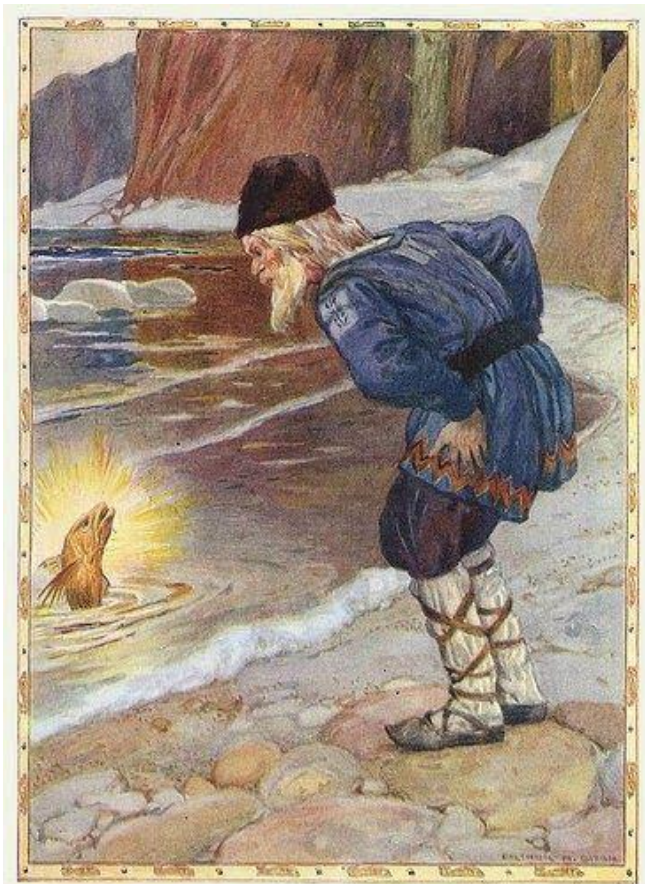
«Донечка єдина наша –
Не знайти на світі кращу!

Та біда: наша дівиця
Не уміє веселитись,
Не уміє посміхатись
І не знає, як сміятись.

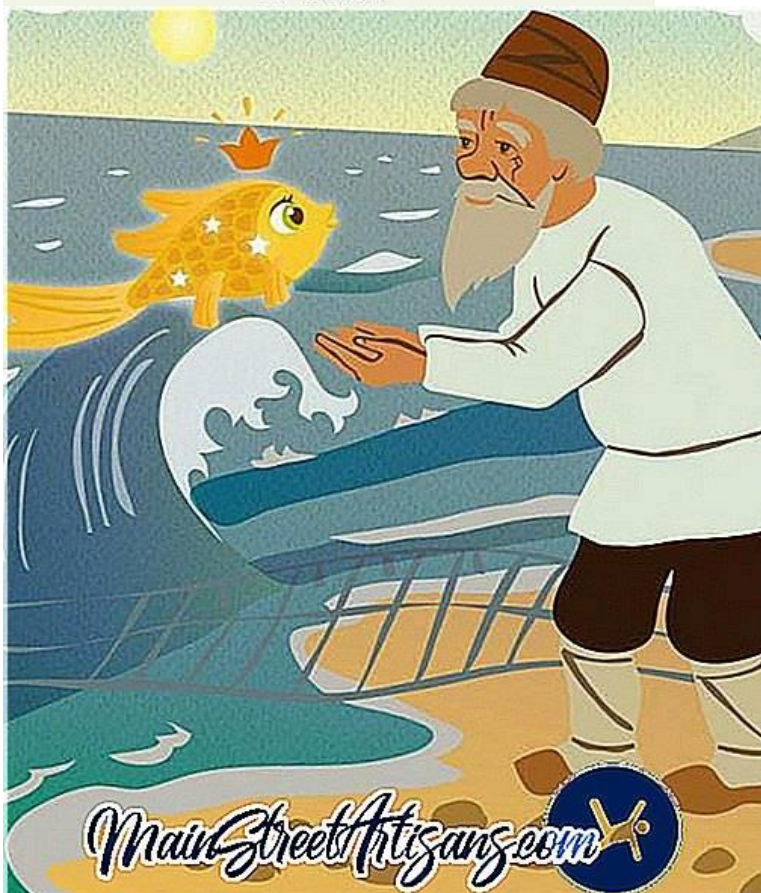

Казка про рибалку та золоту рибку (уривок)

"WHAT DOST THOU WANT, OLD MAN?"
From "The Golden Fish."

Жив старий із своєю старою
Біля самого синього моря.

Жили вони в ветхій землянці
Рівно тридцять літ і три роки.

Дід ловив неводом рибу,
А баба куделила пряжу.

Якось в море закинув він невід, —
Прийшов невід з самим баговинням.

Він удруге закинув невід, —
Прийшов невід з травою морською.

**Казка про царя Салтана, про сина його славного й могутнього богатира князя
Гвідона Салтановича та про прекрасну царівну Лебедицю (уривок)**

О.С.Пушкін

Казка про царя Салтана
(уривки)

Під віконцем три сестри
Пряли пізньої пори.

«Якби я була цариця, –
Каже так одна дівиця, –
То сама на цілий світ
Наварила б я обід».

«Якби я була цариця, –
Каже так її сестриця, –
На весь світ сама-одна
Я б наткала полотна».

«Якби я була цариця, –
Третя мовила сестриця, –
Я б родила для царя
Молодця-богатиря».

Тільки вимовити встигли –
Двері тихо зарипіли,
І до них заходить цар,
Того краю володар,
Бо якраз у ту хвилину
Він стояв побіля тину
І охоче слухав їх,
А молодшу – над усіх.

Казка про попа і наймита його Балду (уривок)

Жив собі піп,
Околоту сніп.

Пішов піп по ринку,
Чи не купить яку дешевинку.

Назустріч йому Балда
Іде, навкруги погляда.

«Здоров, попе-борода,
Чого так рано схопився,

По що спорядився?»
Піп йому: «Шукаю служника такого,
Не вельми ціною дорогого,
Щоб знав і коні доглядати,
І шить, і варить, і майструвати».

“Казка про мертву царівну та сімох богатирів” (уривок)

В путь-дорогу цар зібрався,
Із ріднею попрощався,
І цариця край вікна
Сіла ждати його сумна.
Жде від ранку і до ночі,
В поле дивиться, аж очі
Почали боліти їй
У сподіванці сумній.
Все не видно в полі друга!
Тільки бачить: в'ється хуга,
Сніг лягає на поля,
Вся білісінька земля.
Дев'ять місяців минає,
Смуток очі застилає.
А як свят-вечір настав,
Бог дочку цариці дав.
Рано-вранці гість бажаний,
День і ніч так довго жданий,
Повернувся цар назад
І заходить до палат.
А вона липі позирнула
Та важкесенько зітхнула —
Потьмаривсь од щастя світ
І померла до обід.

Казка про золотого півника (уривок)

От мудрець перед Дадонем
Став, торбину розв'язав,
Золотого півня дав.

«Посади оцю ти птицю, –
Проказав мудрець, – на шпицю;
Золот-півник всі краї
Пильнуватиме твої:

Як не ждять нізвідки лиха, –
Буде пташка мирна й тиха,
А як тільки б відкілясь
Ворогів орда взялась,
Чи війна б де починалась,
Чи яка біда складалась, –
Закричить мій співунець,
Підійнявши гребінець,
І повернеться до того
Місця лютого й страшного».

Цар, як теє зачував,
Гори злота обіцяв
Зорезнавцеві старому.

Мовив: «Я слугі такому,
Як для себе, без жалю
Все віддам і все зроблю».

